

הצבא המצרי

מתוך "המאזן הצבאי 1965/66" — הדו"ח השנתי של "המכון ללימודים אסטרטגיים" ("The Institute for Strategic Studies")

כללי

- עשר ספינות מסוגים שונים.
- מספר נחתות.
- מילואי הצי — כ־5,000 חייל.

אוכלוסיה — 29,000,000.

כוחות מזוינים (סדירים) — 180,000.

משמר לאומי ויחידות מילואים מאורגנות — 120,000.

כשך שירות-צבאי — שלוש שנים.

הוצאות הגנה משוערות לשנת 1965/6 — 210 מליון לירות מצריות (437 מליון דולאר).

חיל-אוויר

כוח-אדם: 10,000-15,000, ועוד 3,000-4,000 אנשי מילואים. כ־500 מטוסי קו ראשון, כולל 40 מסוקים וכ־60 מטוסי תובלה, אך לא כולל מטוסי אימון.

המטוסים:

- עשרים וחמישה עד שלושים מפציצים בינוניים TU-16 (שתי טייסות קטנות).
- ארבע טייסות של מפציצים קלים איל-28, כל אחת בת שמונה עשר מטוסים.
- שתי טייסות מטוסי יירוט מיג-21, כל אחת בת עשרים-וששה מטוסים (יש להניח שהמטוסים חמושים בטילי אויר-אויר).
- ארבע טייסות מטוסי אל-ראות מיג-19 (בסך הכל כשמונים מטוסים).
- ארבע טייסות מטוסי קרב-הפצה מיג-17 (חמישים עד מאה מטוסים).
- שתי טייסות מיג-15 (כחמישים מטוסים).
- כששים מטוסי תובלה איל-14 (דורמנטי) ואנ-12 (ארבע-מנועי), ועוד מטוסי קישור קלים.
- המסוקים כולם מתוצרת ברה"מ או צ'כוסלובקיה.
- מטוסי האימון הם מטוסי סילון מדגמי מיג או יאק, אשר בחלקם נוצלו לתפקידי סיוע קרקע-אוויר בתומן.

הצבא

כוח-אדם (סדירים) — 150,000. מהם כ־70,000 בחימן וכ־2,500 בעיראק.

- שתי דביזיות משוריינות (אחת עדיין בהתארגנות) של 11,200 חייל כל-אחת.
- ארבע דיביזיות חי"ר בתהליך מודרניזציה — בכל-אחת 11,800 חייל.
- שישה פקדים מרחביים לכוחות הגנה ניחת (חלקם מתחת לתקן)
- חטיבת צנחנים (שלושה גדודים).
- שנים-עשר גדודי ארטילריה.
- עוצמת טנקים משוערת: 1,200 טנקים ותותח-סער.
- חלוקת הטנקים היא כדלקמן:
- T-34 400; לפחות 350 T-54; 60 סטאלין-3 עם תותחי 122 מ"מ;
- SU-100 150 עם תותחי 100 מ"מ; 30 צנטוריונים סימן 3 (ביחידות מילואים); 20 אמכ"ס-13 (ביחידות מילואים).
- מצרים הכניסה לתימן עצמה שות-ערך לשלוש דיביזיות חי"ר, חטיבת צנחנים ושני צוותי-קרב חטיבתיים משוריינים. הוכרה, שפיגום מתומן יושלם מדצמבר 1965 ועד יוני 1966.

פיקוד נ"מ

מופעל במשותף על-ידי הצבא וחיל-האוויר. חימוש: תותחי נ"מ 85 מ"מ, כעשר סוללות טילי קרקע-אוויר סובייטיים, מדגם SA-2 (Guideline) ורשת מכ"מ.

הצי

כוח אדם: 11,000, כולל משמר-חופים.

- ארבע משחתות (מטיפוס סקורי — סובייטי).
- שתי משחתות (מטיפוס Z — בריטי).
- שש ספינות נגד-צוללות (לשעבר סובייטיות).
- שלוש ספינות ליווי מסוגים אחרים.
- שש שולות מוקשים (ארבע סובייטיות לשעבר, שתיים בריטיות לשעבר).
- חשע צוללות (מטיפוס W — סובייטי).
- ארבע-עשרה סירות משמר מהירות, מהן עשר מטיפוס קומאר סובייטי, חמושות בטילים בעלי טווח של 35 ק"מ.
- ארבעים וארבע סירות טורפדו (שלושים ושש סובייטיות לשעבר, שמונה יוגוסלביות לשעבר).

פיקוד הטילים

- פיקוד בלתי תלוי בצבא או בחיל-האוויר. מכיל כ־4,500 איש, חלקם טכנאים אזרחים. נבנו כנראה כמאה טילים, למרות ההכרזות על מספרים גבוהים יותר.
- הטילים שנבנו עד כה:
- אל-אפא — הנושא ראש-נפץ של 450 ק"ג לטוח של כ־480 ק"מ.
- אל-קאהיר — הנושא ראש-נפץ כבד יותר לטוח של כ־600 ק"מ.
- אל-ראיד — הנושא ראש-נפץ של טונה אחת לטוח של כ־700 ק"מ.
- את שני הראשונים אפשר לשגר מכך-שיגור נייד.
- אין הוכחות לכך, שהמצרים פיתחו מערכת הנחיה וניווט אמינה לטילים אלו או שהחליטו סופית באיזה סוג של ראש-נפץ להשתמש.